

Eşeğin şarkısı

Bir köy ağasının hizmetinde çalışan bir eşekle bir deve varmış. Köy ağası çok kötü biriymiş. Onun bu kötülüklerinden bıkan eşek ve deve çiftlikten kaçmışlar. Uzun süre yürüdükten sonra kendilerine çok güzel bir yer bulmuşlar ve buraya yerleşmişler. Bol yiyecek ve içecekleri varmış.

Yiyecek, içecek, huzur dolu bir yerde ne yapılır? Tabii ki, şarkı söylenir. Zaten eşek de onu yapmış. İçinden şarkı söylemek gelince, başlamış bağıra bağıra şarkı söylemeye. Üstelik şarkısı da bir türlü bitmek bilmiyormuş. Bu durumu gören deve telaş içinde eşeğin yanına koşmuş:

- Aman eşek kardeş, sen aklını mı kaçırdın? Ne yapıyorsun böyle, demiş.

Eşek de buna karşılık:

- Mutluluktan şarkı söylüyorum, demiş.
- Olur mu? demiş deve. Böyle otu suyu bol bir yerde güzel güzel yaşayıp gitmek varken, şarkı söylemenin ne manası var? Eşek deveye:
- Ne var yani? diye sormuş. Şarkı söylemek yasak mı? Hem sen de kim oluyorsun? Şarkı söylemek için bir de senden izin mi alacağız? diye çıkmış.

Deve yine sakın bir tavırla:

- Düşündüğün gibi değil eşek kardeş. Dilediğini yapabilirsin. Ancak şu hiç aklına gelmiyor mu? Böyle yüksek sesle şarkı söylediğin zaman, ya bir insanoğlu sesimizi duyup da buralara gelirse, bizi de başıboş görürse, o zaman halimiz nice olur, hiç düşündün mü?
- Ne olur?
- Bizi yakaladıkları gibi götürürler. Yine sabahtan akşama kadar aç susuz çalıştırırlar.

Eşek bu sözler karşısında anıra anıra gülmüş:

- Senin hiç korkun olmasın deve kardeş, sen hiç merak etme. Bu ıssız yerde hangi insanoğlu bizim sesimizi duyar da gelip yakalamaya kalkar?

Böyle dedikten sonra yine başlamış bağıra bağıra şarkı söylemeye. Tam o sırada ormanda ağaç kesmeye gelen birkaç oduncu bu sesleri duymuş. Merak etmişler. Sesi takip ederek onların bulunduğu yere gelmişler. Başıboş eşekle deveyi gören oduncular önce şaşırılmışlar, sonra da sevinmişler. Deveyle eşeği kısıvrak yakalamışlar. Ak sakallı oduncu, kara sakallı oduncuya:

- Bunları alıp köye götürürsek, ağamız bunları elimizden alır. Kendisi sahiplenir, demiş.

Düşünmüşler ve sonunda eşeği ağanın oğluna rüşvet olarak vermeye karar vermişler. Fakat köy çok uzakmış. Onca yolu yürüyünce eşeğin canının çıkacağını ve bu yüzden de ağa

oğlunun eşeği beğenmeyeceğini göz önünde bulundurmuşlar.
Ak sakallı oduncu:

En iyisi eşeği devenin üzerine bindirelim, demiş.

Kara sakallı oduncu da bunu kabul etmiş. Eşeği binbir güçlkle devenin üzerine bindirmişler. Yolda giderlerken bir yanı ırmak, bir yanı uçurum olan bir köprüye gelmişler. Devenin birden aklına eşeğe ders vermek gelmiş ve birden köprünün üzerinde dansetmeye başlamış. Devenin dansettiğini gören eşek sinirlenmiş:

- Ne yapıyorsun yahu? Zaten üzerinde zor durabiliyorum. Bırak şu hoplayıp zıplamayı.

Deve de burnundan soluyarak:

- Ne olurmuş yani? Dansetmek için senden izin mi alacağız? Sen şarkı söylerken benden izin mi almıştın? Sen şarkı söyledin, bırak ben de dansedeyim.

Diyerek hoplayıp zıplamaya devam etmiş. Sirtında tutunamayan eşek de uçuruma yuvarlanmış.

Der Gesang des Esels

Es waren einmal ein Esel und ein Kamel, die lebten auf einem Bauernhof im Dienste eines Herrn, der ein böser Mensch war. Eines Tages konnten sie es nicht mehr ertragen und liefen davon. Nach langer Zeit fanden sie einen schönen Ort und blieben dort. Sie hatten genug zu fressen und zu trinken.

Und was macht man in Ruhe und Gemütlichkeit? Natürlich singt man. Das tat auch der Esel: Er begann aus vollem Halse zu singen und wollte nicht mehr aufhören.

Das Kamel sagte aufgeregt: „O mein Freund, was machst du da? Hast du deinen Verstand verloren?“

Der Esel antwortete: „Aus lauter Wohlbefinden singe ich ein Lied.“

„Das soll singen heissen? Lass es uns gemütlich haben, wenn wir schon so viel Gras und Wasser haben.“

Der Esel schrie das Kamel an: „Was hast du dagegen, wenn ich singe? Wer bist du eigentlich? Muss ich mir deine Erlaubnis holen, wenn ich singen will?“

Das Kamel sagte ruhig: „Mein Freund, es ist nicht so einfach, wie du meinst. Natürlich kannst du machen, was du willst. Aber wenn dich nun jemand hört und hierher kommt? Hast du mal überlegt, was mit uns passieren würde, wenn man merken sollte, dass wir herrenlos sind?“

„Was würde dann passieren?“

„Man würde uns einfangen und wegführen. Dann müssten wir wie früher Tag und Nacht arbeiten.“

Darüber lachte der Esel und sagte: „Hab keine Angst, mein Freund. Wer wird uns in dieser Wildnis schon hören?“

Und er begann wieder mit seinem ohrenbetäubenden Gesang. Einige Holzfäller im Wald hörten die schrillen Töne. Neugierig folgten sie ihnen und kamen zu dem Ort, wo sich der Esel und das Kamel aufhielten. Als sie die herrenlosen Tiere sahen, freuten sie sich und fingen sie ein. Da sagte der weissbärtige Holzfäller zum Schwarzbärtigen: „Wenn wir sie ins Dorf bringen, wird der Herr sie beschlagnahmen.“

Nach langem Überlegen beschlossen sie, die beiden Tiere dem Sohn des Herrn zu schenken, um ihn zu bestechen.

Aber das Dorf war weit weg. Sie dachten, wenn der Esel einen so langen Weg gehen müsste, würde er bestimmt müde sein und dem Sohn des Herrn nicht gefallen. Deshalb schlug der Weissbärtige vor: „Am besten laden wir den Esel aufs Kamel.“

Der Schwarzbärtige nahm diesen Vorschlag an, und sie hoben den Esel mit viel Mühe auf das Kamel. Unterwegs kamen sie zu einer gefährlich hohen Brücke. Das Kamel wollte dem Esel eine Lektion erteilen und begann auf der Brücke zu tanzen.

Der Esel sagte wütend zum Kamel: „He, was machst du da? Hör auf mit dem Hüpfen und Springen. Ich kann mich sowieso kaum auf deinem Rücken halten.“

Das Kamel sagte ausser Atem: „Was hast du dagegen? Muss ich mir deine Erlaubnis holen, wenn ich tanzen will? Hattest du meine Einwilligung, als du singen wolltest? Du hast vorher gesungen, also lass mich jetzt tanzen.“

Und er setzte sein Gehopse fort. Der Esel aber konnte sich nicht mehr halten und fiel in den Abgrund.